Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25978
Copyright: Admont, Benediktinerstift

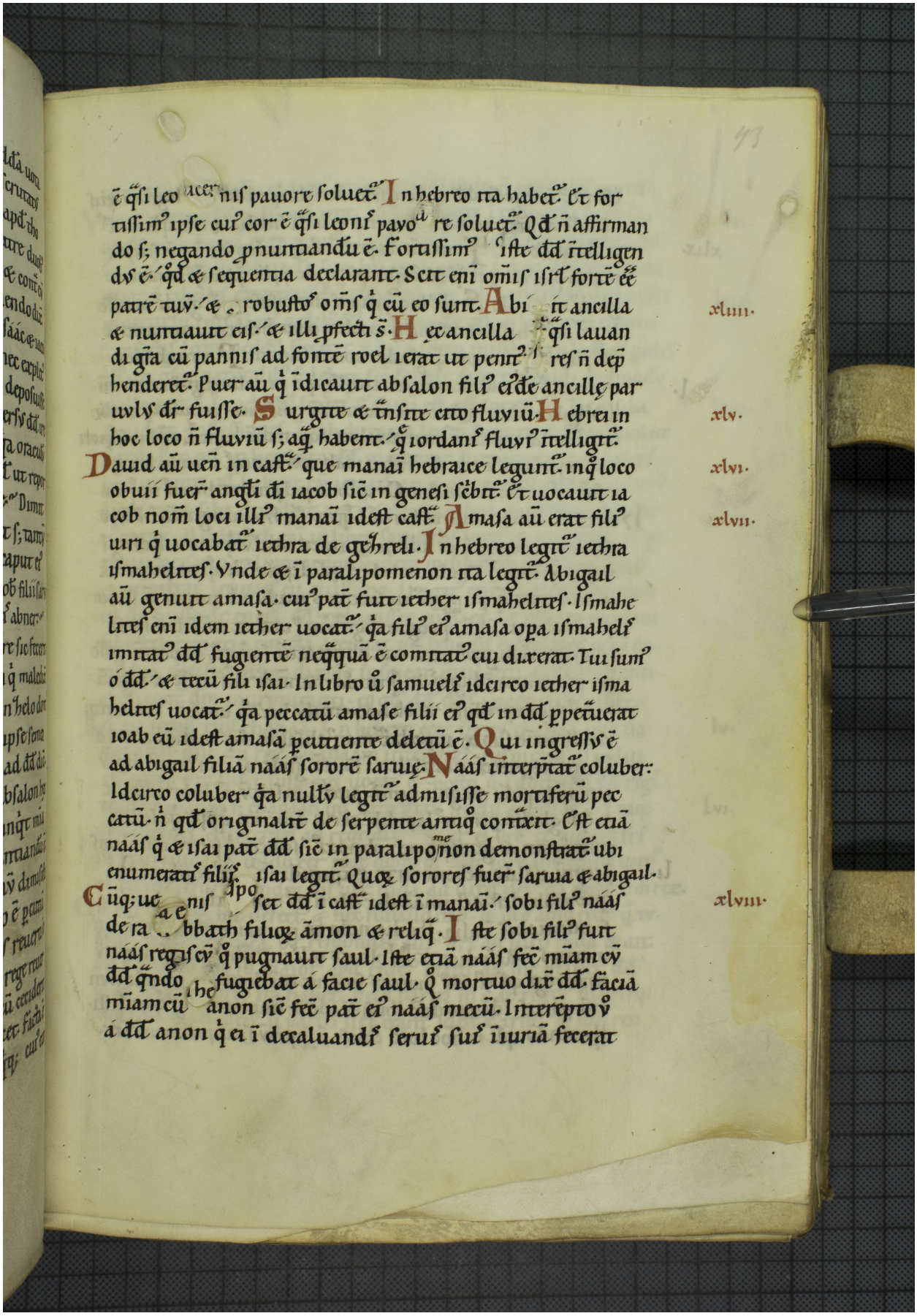

ẽ qsi leo uer nis pauore soluet. In hebreo rta habet. Et for
tissim ipse cui cor ẽ qsi leoni pauo re soluet. Qđ ñ affirman
do s; negando p nutuandu ẽ. Forassim iste đđ ītelligen
dus ẽ. qđ & sequentia declarant. Scit enī omis isrl fortē ee
patrē tuū. & robusto oms q cū eo sunt. Abiit ancilla xliii.
& nutuauit eis. & illi pfecti s. Hec ancilla qsi lauan
di gīa cū pannis ad fontē roel erat ut penit res ñ dep
henderet. Puer aū q idicauit absalon filī ei de ancille par
uulis dr fuisse. Surgite & trnsite ctō fluviū. Hebrei in xliv.
hoc loco ñ fluviū s; ag habent. q iordanis fluvi ītelligit.
Dauid aū uen in castr que manai hebraice legunt. in q loco xlvi.
obuii fuer angli đi iacob sic in genesi scbīt. Et uocauit ia
cob nom loci illi manai ideſt castr. Amasa aū erat fili xlvii.
uiri q uocabat iethra de gebreli. In hebreo legit iethra
ismahelites. Vnde & ī paralipomenon rta legit. Abigail
aū genuit amasa. cui pat fuit iether ismahelites. Ismahe
lites enī idem iether uocat. qa filī ei amasa opa ismaheli
itrat đđ fugientē neq quā ẽ comitat cui dixerat. Tui sum
ó đđ. & tertiū filii isai. In libro ū samuelis idcirco iether isma
helites uocat. qa peccatū amase filii ei qđ in đđ ppetrauerat
ioab eū ideſt amasā pcutiente delectū ẽ. Qui ingressus ẽ
ad abigail filiā náás sororē saruię. Náás interpr coluber:
Idcirco coluber qa nullus legit admisisse mortiferū pec
catū. n qđ originalit de serpente antiq contr. Est etiā
náás q & isai pat đđ sic in paralipomenon demonstrat ubi
enumerat filios isai legit. Quę sorores fuer saruia & abigail.
Cūq; ue nis ipo set đđ ī castr ideſt ī manai. sobi filī náás xlviii.
de ra bbath filiq āmon & reliq. Iste sobi filī fuit
náás regis cui q pugnauit saul. Iste etiā náás fec miam cui
đđ qndo he fugiebat a facie saul. Q mortuo dic đđ. faciā
miam cū anon sic fec pat ei náás mecū. Interpto ū
a đđ anon q ei ī decaluandis seruis suis iniuriā fecerat